

kunne vi let komme ud over. Det er en Bestemmelse om Brevfort og andre til løse Breve henhørende Forsendelser. Reglen om Frankotvang er man kommen ud over, og er kommen til 2 andre Regler, som have deres Betydning. Jeg skal læse dem op, saa tror jeg Enhver vil kunne forstaa dem: „Brevfort samt alle andre til løse Breve henhørende Forsendelser, naar de ere aabne, og lukkede Breve, der have en saadan Udskrift eller Paategning, at Modtageren af dem vil kunne slutte sig til Indholdet, skulle for at kunne besørjes med Posten, være i det Mindste delvis forud frigjorte.“ Frankotvangen er altsaa her faldet bort, men der skal være en delvis Frigjørelse paa dem, hvad der er den samme Regel, som man har i Verdenspostforeningen. Saa kommer det 2det Stykke, som bestemmer, at Portoet for delvis frigjorte løse Breve sættes til det Dobbelte af den manglende Franko, hvad der jo er lavere end det Nuværende, hvorefter man skal betale det Dobbelte af den oprindelige Frigjorelses-taxt. Det er altsaa begge Dele Indrømmelser. Jeg skal tillade mig at bemærke, at disse Bestemmelser selvfølgelig maa ses i Forbindelse med Bestemmelsen i § 27 om Postvæsenets Tilbageholdelsesret, det vil sige dets Ret til ikke at aflevere Forsendelser, før den fulde Porto er paaet. — Vædringsforslaget Nr. 10 gaar ud paa en ny Affattelse med en Tilfoining af, hvad der allerede staar i Loven. Jeg er her gaaet ind paa en Forandring. Skjøndt jeg i og for sig ikke synes om den, men det er ogsaa kun under det Vilkaar, at det læses som det staar: „disse Frimærker, Brevfort o. s. v. er Postbestyrelsen bemyndiget til at udstede o. s. v.“ Jeg understreger her Ordet „bemyndiget“, idet jeg tillader mig at udtale, at, om denne Bemyndigelse vil blive benyttet i fuldt Omfang, forbeholder jeg mig til enhver Tid at afgjøre, og foreløbig kan der ikke være Spørgsmaal om at gaa til Udstedelsen af Alt det, som her er nævnt. — Saa er der disse Adressebreve, Postavisninger og Postopkrævningsblanketter uden paatrykt Frimærke, som skulle kunne sælges til en af Postbestyrelsen fastsat Betaling. Hermed er jo ikke Meningen, at Postvæsenet skal tilvende sig nogen Fordel; tværtimod, selv om man havde et lille Tab derved, var det ligegyldigt. Denne Bestemmelse om den billige Taxt er indsat for at imødegaa det Misbrug, som opstaar ved, at forskellige Ting udleveres gratis, og det fører til, hvis jeg ikke huster feil, at næsten $\frac{1}{3}$ af de Blanketter, der nu ligge fremme til Afbenyttelse, slet ikke komme frem til Postanvendelse. Det følger jo ogsaa af sig selv, at, naar Noget faas fuldstændig gratis, kan

man let komme til at omgaa det mindre samvittighedsfuldt, og derfor er det vistnok rigtigt at sætte en billig Taxt. — Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale de af mig stillede Vædringsforslag til Vedtagelse, men det ærede Medlems Forslag, tror jeg, man gjør bedst i at forkaste.

Formanden: Inden Forhandlingen gaar videre, gjør jeg, da Tiden er saa knap, opmærksom paa, at der nu vil blive omdelt paa de Herrer's Pladser Vædringsforslag til Fisterilovforslaget. Ærede Medlemmer have jo ikke megen Tid til at sætte sig ind i disse, men knappere end Tiden er i sig selv, bør den i alt Fald ikke blive ved mig.

Th. Nielsen: Den ærede Minister sagde, at han, for ikke at lægge Hindringer i Veien for Lovforslagets hurtige Gjennemførelse, har indskrænket sine Vædringsforslag til det mindst Mulige. Det er af samme Grund, at jeg ikke har opstillet flere Vædringer, som jeg omtalte ved 1ste Behandling; heller ikke jeg ønsker at lægge Forslaget Hindringer i Veien, da jeg maa erkende, at det gaar i samme Retninger, som Loven af 1871 med nogle Forbedringer. Blandt de Vædringer, der ere stillede af den ærede Minister, skal jeg selvfølgelig ikke opholde mig ved dem, jeg betragter som rene Redaktionsændringer, men kun omtale det Par Vædringsforslag, som jeg har nogen Betænkelse ved at stemme for. — Vædringsforslag Nr. 4 forstaar jeg saaledes, at der imellem andre Postexpeditioner end dem, hvorunder der hører Brevsamlingssteder, kan udvekles baade Postavisninger og Postopkrævninger. Jeg havde naturligvis gjerne set, at man tillige havde kunnet tage Postopkrævninger gennem Brevsamlingsstederne i selve Postdistriktet; men det er jo muligt, at det af postalte Hensyn ikke kan lade sig gjøre. — Jeg maa meget beklage, at den ærede Minister har opstillet Vædringsforslaget Nr. 5 om de lokale Postforsendelser. Jeg maa fastholde, at, saaledes som sidste Stykke af § 6 nu er affattet, er det langt mere klart, end det bliver efter den ærede Ministers Vædringsforslag. Efter Ministerens Forslag vil den Mærkværdighed blive ved at bestaa, at en Del af Brevene i et Distrikt, der udgaa med Landpostbude, frankeres med et 4 Ores Frimærke, medens andre Breve i samme Distrikt, der tilfældig gaa igennem et Brevsamlingssted, som ligger i Kredsen, maa frankeres med 8 Ores Frimærker. Man har ogsaa Exempler paa, at Modtagerne have negtet at tage mod Breve, der ere indleverede paa Brevsamlingsstedet, fordi de skulle betale